DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 8 | Warszawa, dnia 1 października 1925 roku | Rok VI

89.

R. E. 936.

OKÓLNIK

W SPRAWIE POPIERANIA EKSPORTU PRODUKTÓW ROLNYCH Z POLSKI.

Produkty rolne stanowią wybitną pozycję w bilansie handlowym Polski. W 1924 r. stanowiły 42% ogólnej sumy wywozu, a wartość rzeczonego eksportu wynosiła:

w zakresie artykułów produkcji roślinnej	129.272.000 zł,	t. j. 10%	sumy ogólnej eksportu
" " " " zwierzęcej	97.496.000 zł,	" 8%	" " "
" " " przemysłu rolnego	176.540.000 zł,	" 13%	" " "
" " " produkcji drzewnej	131.095.000 zł,	" 10%	" " "
Razem	534.403.000 zł,		

Cyfra ta wszakże nie wykazuje istotnej zdolności eksportowej rolnictwa, gdyż wywóz był krępowany w tym czasie licznemi ograniczeniami i zakazami. Obecnie, kiedy wszelka reglamentacja w zakresie wywozu artykułów rolnych została z dniem 1 sierpnia 1925 r. całkowicie zniesiona i wznowiona nie będzie, pozycja eksportu artykułów rolnych winna w bilansie handlowym znacznie wzrosnąć.

O powiększeniu eksportu, zwłaszcza w zakresie artykułów produkcji zwierzęcej, świadczy statystyka wywozu w I-szem półroczu r. b. w porównaniu z wywozem w I-em półroczu r. ub.:

	styczeń — czerwiec 1925 r.	styczeń — czerwiec 1924 r.
jaja	21.851.000 zł.	5.529.000 zł.
bydło	7.790.000 "	668.000 "
trzoda chlewna	31.920.000 "	5.982.000 "
ptactwo domowe	636.000 "	108.000 "
mięso świeże, solone i mrożone	41.104.000 "	30.000 "

Według obliczeń Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Polska będzie przypuszczalnie posiadała na wywóz w r. b. około 1.200.000 tonn zboża, głównie żyta, jęczmienia i owsa.

Poważnym artykułem eksportowym będzie również mięso, którego wywóz już w ciągu I-ej połowy 1925 r. przekroczył wartość 41 miljonów złotych, oraz trzoda chlewna, której przez pierwsze 6 miesięcy r. b. eksportowano za sumę zł 31.920.000. Poza wyżej wymienionemi artykułami, przedmiotem znacznego eksportu będą w zakresie produkcji roślinnej: ziemniaki, fasola, groch, nasiona roślin motylkowych i buraków cukrowych, — w zakresie produkcji zwierzęcej: bydło, jaja i drób, oraz w zakresie przemysłu rolnego: cukier i mączka ziemniaczana.

Zważywszy obecną sytuację gospodarczą kraju, jasne jest, że należy dążyć do uzyskania możliwie najkorzystniejszych warunków zbytu dla wyżej wyszczególnionych artykułów. Dużą pomoc w tym względzie mogą okazać placówki polskie zagranicą. Sprawozdania, dotychczas przez nie nadsyłane, mało uwagi poświęcały sprawom, związanym z rolnictwem, przez co nie ułatwiały zawierania w tej dziedzinie stosunków z rynkami zagranicznemi.

Wobec powyższego Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwróciło się do M. S. Z. z prośbą o polecenie podległym urzędom zagranicznym, aby odtąd w raportach swoich uwzględniały specjalnie sprawy, dotyczące rolnictwa, i informowały szczegółowo o konjunkturach na poszczególnych rynkach oraz możliwościach zbytu produktów rolnych. Jednocześnie nieodzowne jest informowanie zagranicy o możliwościach eksportowych Polski oraz współdziałanie placówek zagranicznych w nawiązaniu stosunków handlowych pomiędzy eksporterem polskim a odbiorcą zagranicznym.

Polecając zainteresowanym urzędom zagranicznym jak najściślejsze stosowanie się do życzeń Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, M. S. Z. zaznacza, że przywiązuje szczególną wagę—poza działalnością informacyjną—do akcji praktycznej w tej ważnej dla naszych interesów gospodarczych sprawie.

Za Ministra
K. Bader
p. o. Dyrektora Departamentu
Polityczno-Ekonomicznego.

Warszawa, dn. 5/IX. 1925 r.

90.

R. E. 922.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYZYSKANIA EMIGRACJI DLA CELÓW EKSPANSJI GOSPODARCZEJ.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu w piśmie, skierowanem do M. S. Z., zwróciło na to uwagę, że wyzyskanie polskiej emigracji zagranicą dla nawiązania stosunków handlowych jest najskuteczniejszym środkiem poparcia naszego eksportu.

W myśl życzeń M. P. i H. Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszem poleca podległym sobie urzędom zagranicznym, by popierały one,

a w miarę możności nawet podejmowały inicjatywę, zmierzającą do zakładania polskich spółek handlowych, w celach nawiązania stosunków importowo-eksportowych z Polską.

Za Ministra
K. Bader
p. o. Dyrektora Departamentu
Polityczno-Ekonomicznego.

Warszawa, dn. 3/IX. 1925 r.

D.D.P.249.

91.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYSTAWIANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

W związku z ograniczeniem ilości przesyłek, które mogą być wysyłane za jednem świadectwem pochodzenia, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, co następuje.

Regulamin wykonawczy do Konwencji Madryckiej o przesyłkach pocztowych postanawia, że ilość przesyłek pocztowych, które mogą iść za jedną kartą adresową, nie może przekraczać liczby trzech, a to ze względu na brak technicznego przystosowania urzędów pocztowych do gromadzenia w swych lokalach większej ilości przesyłek, co staje się nieuniknione w wypadku przesyłania za jednym adresem więcej, niż trzech przesyłek.

Powyższe okoliczności skłoniły Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów do zastosowania analogicznego postępowania do paczek pocztowych i załączonych do nich świadectw pochodzenia.

Jak praktyka wykazuje, przesyłki pocztowe, wysłane za jednym świadectwem pochodzenia, ale za kilkoma kartami adresowemi (w myśl Konwencji Madryckiej), przychodzą do urzędów pocztowych nierównocześnie. Ponieważ termin pozostawania w urzędach pocztowych nieoclonych przesyłek jest ograniczony, zdarza się często, że część przesyłek, która nadeszła już do urzędu, trzeba oclić, nie czekając na pozostałe przesyłki, lub też zwrócić je z powrotem zagranicę. Poza tem magazynowanie wielkiej ilości przesyłek w urzędach pocztowych jest albo wręcz niemożliwe, albo przysparza urzędom zbyt wiele kłopotu i powoduje niedokładność w ich doręczaniu.

Ograniczenie przeto ilości przesyłek, które mogą być przesyłane za jednem świadectwem pochodzenia, zostało zrobione w interesach samych adresatów, co Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi podkreślać wobec czynników zainteresowanych.

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
p. o. Dyrektora Departamentu
Polityczno-Ekonomicznego.

Warszawa, dn. 20/VII. 1920 r.

K. III. b. 2089/25.

92.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE ZAŁATWIANIA SPRAW, DOTYCZĄCYCH POSZUKIWAŃ ZAGINIONYCH OBYWATELI RZ. P. LUB ICH KREWNYCH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, że punkt IV Okólnika № K. III. b. 2089 z dn. 8.V.1925, w przedmiocie załatwiania spraw, dotyczących poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych zagranicą (Dz. Urz. M. S. Z. № 5 z 1925, poz. 60) ulega częściowo następującej zmianie; zdanie, które brzmi: „podania w sprawie poszukiwań podlegają zasadniczo normalnej opłacie stemplowej“, zastępuje się zdaniem: „podania w sprawie poszukiwań podlegają zasadniczo opłacie konsularnej według pozycji 29 Ogólnej Taryfy Opłat Konsularnych“.

Za Ministra
(—) *J. Gorzechowski*
Naczelnik Wydziału
w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 28/VIII. 1925 r.

K. III. a. 6521/25.

93.

OKÓLNIK

W SPRAWIE USTALENIA OBYWATELSTWA OSÓB POCHODZĄCYCH Z GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Władze administracyjne na Górnym Śląsku skarżą się, iż zapytania konsulatów co do obywatelstwa osób, pochodzących z Górnego Śląska, nie zawierają wszystkich danych, potrzebnych do ustalenia obywatelstwa, w myśl artykułów 25 - 30 Konwencji Genewskiej z dn. 15 maja r. b. Nieposiadanie odnośnych danych utrudnia władzom administracyjnym robotę i wywołuje przewlekanie załatwienia.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca, by kwestjonarjusze osób, ubiegających się o stwierdzenie obywatelstwa polskiego, a pochodzących z Górnego Śląska, zawierały dokładne dane co do daty i miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania (w większych miastach podać ulicę i № domu), dat meldunkowych od urodzenia do dnia wyjazdu zagranicę oraz dane co do urodzenia i zamieszkania rodziców od urodzenia do śmierci, względnie do chwili obecnej, wreszcie dane co do służby wojskowej w wojsku państw zaborczych lub polskiem i co do

ewentualności opcji, złożonej na rzecz obywatelstwa niemieckiego lub polskiego.

Wskazanem byłoby również żądać oświadczenia, czy, kiedy i od której władzy petenci otrzymali poświadczenie obywatelstwa polskiego.

Za Ministra

(—) J. Gorzechowski

Naczelnik Wydziału

w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 22/VIII. 1925 r.

O I.Org.10803.

94.

OKÓLNIK

W SPRAWIE BADANIA LEKARSKIEGO KANDYDATÓW DO SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ.

Podając w załączeniu do wiadomości i ścisłego przestrzegania Okólnik Prezesa Rady Ministrów № 2699 (Okólnik № 73) z dnia 30 czerwca 1925 r. oraz Instrukcję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № Z. O. 6509/24 z dnia 16 września 1924 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, iż do kandydatów na pracowników kontraktowych w podległych M. S. Z. urzędach zagranicą, należy stosować analogiczne przepisy. Kandydaci powinni przedstawić świadectwa lekarza, wyznaczonego przez podległy M. S. Z. odnośny urząd zagraniczny, przyczem pożądane jest, aby te świadectwa były sporządzone według załączonego wzoru Instrukcji M. S. W. № Z. O. 6509/24, przyczem w świadectwie oczywiście zamiast „służby państwowej“ byłaby mowa o „służbie biurowej“.

Odpis zalegalizowanego świadectwa lekarskiego wraz z umową, zawartą z pracownikiem kontraktowym, winny być przesłane do M. S. Z., celem zatwierdzenia umowy, w myśl Okólnika № O. I. Org. 10680 z dnia 30.V. b. r. w sprawie umów, zawieranych z pracownikami kontraktowymi w podległych M. S. Z. urzędach (Dz. Urz. M. S. Z. № 4 z r. 1925, poz. 42).

Ponieważ angażowanie do służby kontraktowej osób, skłonnych do chorób, powoduje ewentualnie konieczność udzielania im urlopów dla poratowania zdrowia oraz pociąga za sobą kierowanie do M. S. Z. próśb o zapomogi, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca przyjmować na służbę kontraktową jedynie pracowników, którzy się wykażą świadectwem lekarskiem, stwierdzającem kompletne uzdolnienie fizyczne i umysłowe do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych.

Za Ministra

(—) Bertoni

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 17/VIII. 1925 r.

3 załączniki

ZAŁĄCZNIK I

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

№ 2699.

Badanie lekarskie kandydatów do służby państwowej.

Warszawa, dn. 30 czerwca 1925 r.

Okólnik № 73.

Do wszystkich Panów Ministrów

w miejscu.

Art. 6 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Urz. Rz. P. № 21, poz. 164) wśród warunków, wymaganych od kandydatów do służby państwowej, wymienia uzdolnienie fizyczne i umysłowe do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych; rozporządzenia zaś Rady Ministrów, dotyczące służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów do służby państwowej, przewidują, że, przed przyjęciem do służby przygotowawczej, władza powołana do mianowania zasięga opinji lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

Celem unormowania trybu postępowania przy poddawaniu kandydatów do służby państwowej badaniu lekarskiemu, ustala się, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (Generalną Dyrekcją Służby Zdrowia), co następuje:

Władza powołana do przyjęcia kandydata do służby zarządza zbadanie jego stanu zdrowia przez lekarza urzędowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata. W wyjątkowych wypadkach może władza polecić zbadanie lekarzowi urzędowemu w miejscu siedziby władzy, o ile okaże się to wskazane dla uproszczenia trybu załatwienia sprawy, ze względu na chwilowy pobyt kandydata w miejscu siedziby władzy.

Przez lekarza urzędowego rozumie się lekarza powiatowego, w miastach zaś wydzielonych — lekarza pełniącego obowiązki lekarza powiatowego, w mieście Warszawie — lekarza Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

Lekarz winien przeprowadzić badanie według Instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia) z dnia 16 września 1924 r., № Z. O. 6509/24. Wynik badania w formie świadectwa lekarskiego, sporządzonego według wzoru, dołączonego do Instrukcji, przesyła lekarz w drodze urzędowej władzy, od której otrzymał polecenie. O ile kandydat cierpi na przemijającą chorobę, lekarz urzędowy odracza badanie i wyznacza powtórny termin badania, zawiadamiając o tem równocześnie władzę.

Celem stwierdzenia zdolności do pełnienia obowiązków służbowych, wymaganej w art. 6 Ustawy o państwowej służbie cywilnej, badanie lekarskie winno mieć miejsce, jak to zresztą unormowano w rozporządzeniach, dotyczących służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów do służby państwowej, przed przyjęciem do służby.

Poddawanie badaniu lekarskiemu funkcjonarjuszów, pełniących już służbę, w tym jedynie celu, by uczynić zadość postanowieniu art. 6 Ustawy o państwowej służbie cywilnej, jak to niekiedy jest praktykowane, należy uznać zasadniczo za nieracjonalne i zbędne.

Równocześnie nadmienia się, że urlopy dla poratowania zdrowia, o których mowa w drugim ustępie art. 28 i w art. 38 Ustawy o państwowej służbie cywilnej, winny być udzielane tylko na podstawie świadectwa lekarskiego, przyczem władza może według swego uznania zarządzić zbadanie funkcjonarjusza przez lekarza urzędowego.

Proszę Pana Ministra o wydanie w myśl powyższego stosownych zarządzeń.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

ZAŁĄCZNIK II.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
—o—
Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia

№ Z.O. 6509/24.
Świadectwa lekarskie dla kandydatów służby państwowej.

Warszawa, dnia 16 września 1924 r.

Art. 6 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Rz. P. № 21, z r. 1922, poz. 164) uzależnia zamianowanie urzędnikiem kandydata do służby państwowej od uzdolnienia fizycznego i umysłowego do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych.

Oceny uzdolnienia kandydatów do służby kolejowej dokonywają lekarze kolejowi według pewnych przyjętych norm, do wszelkiej zaś innej służby państwowej — lekarze urzędowi I instancji (lekarze powiatowi).

Ponieważ nie wszyscy lekarze urzędowi jednakowo oceniają fizyczną lub umysłową zdolność do służby państwowej i często dopuszczają do służby osoby ułomne lub skłonne do chorób, co jest przyczyną, że funkcjonarjusze państwowi często zapadają na zdrowiu, często zmuszeni są brać urlopy dla poratowania zdrowia, leczą się na koszt Skarbu Państwa, wreszcie przedwcześnie przechodzą w stan spoczynku lub umierają, przeto dla ujednostajnienia oceny zdolności fizycznej i umysłowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) wydaje następujące przepisy:

A. Choroby i wady organiczne, wykluczające przyjęcie do służby państwowej.

1. Wybitnie wątła budowa ciała, charłactwo, wydatne ułomności, kalectwo i zniekształcenie, zwłaszcza rażące swoją szpetnością. (Drobne braki i zniekształcenia nie są przeszkodą, jeżeli nie utrudniają pracy, np. płaskie stopy dyskwalifikują na stanowisko listonosza, gońca, policjanta, a nie przeszkadzają w pracy biurowej; zniekształcenia palców mogą nie przeszkadzać w pracy biurowej, ale dyskwalifikują na posterunkowego, gdyż uniemożliwiają strzelanie).

2. Głuchota, niemota, niewyraźna mowa, jąkanie się większego stopnia.

3. Choroby krwi i przemiany materji, jak białaczka, cukromocz, dna, przewlekła i chorobliwa otyłość, krwawiączka, choroba Basedowa, Werlhofa, wybitna anemja i blednica.

4. Przewlekłe choroby skóry, jak np. rozległe wypryski, pryszczyca, łuszczyca i t. d.

5. Upośledzenie siły wzroku bez szkieł poniżej 0,3 w każdem oku, poniżej 0,5 ze szkłami (krótkowzroczność nie może przewyższać 5 djoptryj).

6. Upośledzenie słuchu poniżej możności słyszenia dokładnie zwykłej mowy z odległości 3 metrów. Przewlekłe zapalenie ucha środkowego.

7. Wszelkiego rodzaju umiejscowienia guzy złośliwe oraz nowotwory i guzy niezłośliwe większych rozmiarów, zwłaszcza mające skłonności do dalszego wzrostu albo upośledzające zdolność do pracy.

8. Przepukliny większych rozmiarów, zwłaszcza takie, które nie dają się utrzymać paskiem. Nawet zupełnie utrzymujące się paskiem przepukliny dyskwalifikują na stanowiska, wymagające dużego wysiłku fizycznego i chodzenia (policja, listonosze, leśnicy, gońcy i t. d.).

9. Żylaki, zagrażające pęknięciem lub owrzodzeniem, albo wymagające noszenia bandaży.

10. Przewlekłe choroby płuc i opłucnej, jak uporczywe nieżyty oskrzeli, rozedma, astma, rozległe zrosty opłucnej i wysięki opłucnej i t. p.

11. Choroby serca, osierdzia i naczyń krwionośnych. Niewielkie wady serca wyrównane dyskwalifikują tylko na stanowiska, wymagające dużych wysiłków fizycznych (policja, listonosze i t. d.).

12. Przewlekłe cierpienia narządów trawienia i śledziony, które w znacznym stopniu przeszkadzają w pracy lub są przyczyną wyniszczenia organizmu.

13. Przewlekłe cierpienia dróg moczowych i płciowych.

14. Padaczka, wybitna histerja i neurastenja, morfinizm i alkoholizm, organiczne choroby mózgu, rdzenia i nerwów obwodowych oraz wszelkiego rodzaju choroby umysłowe.

15. Gruźlica wszelkich narządów.

16. Syfilis w okresie niezakończonego leczenia.

B) O ile kandytat cierpi na chorobę przemijającą, należy mu wyznaczyć powtórny termin do badania.

C) Jeżeli stanowisko, jakie kandydat ma zająć, wymaga większej siły mięśniowej, bystrości wzroku, słuchu (np. policja, telefoniści i t. p.); winien lekarz urzędowy wziąć to pod rozwagę i odpowiednio ocenić zdolność fizyczną kandydata.

D) Tylko kandydat szczepiony ochronnie od ospy może być przyjęty do służby państwowej.

E) Świadectwa lekarskie należy wystawiać według załączonego wzoru.

Za Ministra
(—) *Wroczyński.*

ZAŁĄCZNIK III

Świadectwo lekarskie o uzdolnieniu fizycznem i umysłowem kandydata do służby państwowej (art. 6 Ustawy z dnia 17.II.1922 r., Dz. U. Rz. P. № 21 z r. 1922, poz. 164).

1. Imię i nazwisko kandydata (tki) ......

2. Wiek lat. .... data badania.......................................

3. Stanowisko służbowe, na jakie ma być przyjęty.............................

---

4. Choroby, kalectwa i ułomności, wykluczające przyjęcie do służby państwowej wogóle.

---

5. Kalectwa, ułomności i niedomagania, nie wykluczające przyjęcia do służby państwowej.

---

6. Czy kandydat jest uzdolniony do służby na stanowisko, jakie ma objąć?

---

7. Czy może ma inne stanowisko w danym dziale służbowym?

Przy badaniu kandydat przedstawił dowód osobisty №.............., wydany przez

..... dnia 192 roku.

Podpis lekarza urzędowego:

pieczęć urzędowa

O.I.Org.10842/25.

95.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UŻYWANIA WŁAŚCIWEJ TYTULATURY.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje w załączeniu do wiadomości i ścisłego przestrzegania pismo Prezesa Rady Ministrów № 11909 z dnia 13 lipca 1925 roku w sprawie używania właściwej tytulatury.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 17/VIII. 1925 r.

ZAŁĄCZNIK

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW
№ 11909.
Używanie właściwej tytulatury.

Warszawa, dn. 13 lipca 1925.

Do wszystkich Ministerstw
w Warszawie.

Zdarzają się wypadki używania przez niektóre władze w pismach urzędowych, wystosowanych do podległych im urzędników, tytułów, nieodpowiadających tytułom, jakie przysługują danym urzędnikom z mocy dekretu nominacyjnego.

Postępowanie takie, jako niewłaściwe i sprzeczne z przepisami, wywołuje niejednokrotnie niepożądane kwestje co do charakteru służbowego danego urzędnika, w wypadkach zaś wytoczenia przez urzędnika sporu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym na tle stosunku służbowego, np. z powodu zwolnienia go ze służby, może wpłynąć dla odnośnej władzy niekorzystnie na ostateczny wynik sporu, jak to zresztą miało już miejsce.

Stwierdzając powyższe, proszę o wydanie zarządzenia, aby we wszelkiego rodzaju pismach urzędowych, jako też we wszelkiego rodzaju komunikatach i enuncjacjach urzędowych, przestrzegano ściśle tytulatury, przysługującej danemu urzędnikowi na podstawie posiadanego przezeń dekretu nominacyjnego.

Zastrzegam przytem, że tytulatura, użyta w dekrecie nominacyjnym, winna odpowiadać obowiązującym w tym względzie przepisom.

Z chwilą zwolnienia urzędnika ze służby państwowej, względnie z zajmowanego stanowiska, należy zaniechać używania, w pismach do niego wystosowanych, tytułu, jaki mu dotychczas przysługiwał, względnie, w razie

nieodzownej potrzeby, należy użyć tytułu z dodatkiem, wyraźnie wskazującym, że stanowiska tego on już nie piastuje, a więc z dodatkiem „były“ (np. były naczelnik wydziału i t. p.).

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

O.I.Org.10891/25.

96.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODAWANIA CAŁKOWITYCH IMION PRZY WYMIENIANIU NAZWISK POSZCZEGÓLNYCH OSÓB.

Zdarzają się wypadki, iż podległe Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędy zagraniczne oraz poszczególne wydziały i oddziały M. S. Z., wymieniając w swoich pismach nazwiska poszczególnych osób, pomijają ich imiona.

Powyższe niedokładności utrudniają, a niejednokrotnie uniemożliwiają łączenie i właściwe rejestrowanie akt, wobec czego poleca się podawanie całkowitych imion poszczególnych osób przy wymienianiu ich nazwisk w pismach.

Za Ministra

(—) *K. Rościszewski*

Naczelnik Wydziału

w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 12/VIII. 1925 r.

O.I.Org.10869/25.

97.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW KONSULATÓW RZ. P. W LYONIE I STRASSBURGU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż z dniem 17 lipca r. b. departamenty Doubs i Haute-Saône wyłączone zostały z okręgu Konsulatu Rz. P. w Lyonie i włączone do okręgu Konsulatu Rz. P. w Strassburgu.

Za Ministra

(—) *K. Rościszewski*

Warszawa, dn. 12/VIII. 1925 r.

w.z Dyrektora Departamentu.

O.I.Org.10063/25.

98.

OKÓLNIK

O REDAGOWANIU OKÓLNIKÓW TREŚCI OGÓLNO-GOSPODARCZEJ, POLITYCZNO-EKONOMICZNEJ I HANDLOWEJ.

Niniejszem podaje się do wiadomości, iż kompetentny do wydawania okólników treści ogólno-gospodarczej, polityczno-ekonomicznej i handlowej jest Dyrektor Departamentu Polityczno-Ekonomicznego M. S. Z.

Opracowywanie tych okólników należy do zakresu czynności Radcy Ekonomicznego.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 19/VIII. 1925 r.

O.I.Org.10890/25.

99.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE CZĘŚCIOWEJ ZMIANY ZARZĄDZENIA O WEWNĘTRZNYM PODZIALE FUNKCYJ I KOMPETENCYJ W CENTRALI M. S. Z. (DZ. URZ. M. S. Z. № 6/24, POZ. 83).

Zmieniając częściowo postanowienia Zarządzenia o wewnętrznym podziale funkcyj i kompetencyj w Centrali M. S. Z. z dnia 25 lipca 1924 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 6/24, poz. 83), do czasu przeprowadzenia odnośnych zmian w Statucie Organizacyjnym M. S. Z. w drodze uchwały Rady Ministrów, zarządza się niniejszem, co następuje:

1) z dniem 5 sierpnia 1925 r. dział legalizacji dokumentów wydziela się z Wydziału Prawno-Rewindykacyjnogo (K. II) Departamentu Konsularnego i włącza się do Wydziału Ogólnego tegoż Departamentu;

2) wykonanie niniejszego Zarządzenia powierza się Naczelnikowi Wydziału Prawno-Rewindykacyjnego i Naczelnikowi Wydziału Ogólnego Departamentu Konsularnego.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 8/VIII. 1925 r.

K.II.b.3079/25.

100.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZABEZPIECZENIA PRAW Z TYTUŁÓW NA OKAZICIELA WYWIEZIONYCH NA TERYTORJUM Z. S. R. R.

Powołując się na Okólnik № K. II. b. 2038 z dnia 16 czerwca 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 5/25, poz. 65), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę, że Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dn. 20 lipca 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 77/25, poz. 541) przedłużyło termin składania podań w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym do dnia 1 listopada 1925 r.

Za Ministra
(—) *J. Gorzechowski*
Naczelnik Wydziału
w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 21/VIII. 1925 r.

K.I.5752/25.

101.

OKÓLNIK

W SPRAWIE DOPUSZCZANIA POLAKÓW DO EGZAMINÓW NA KIEROWCÓW SAMOCHODOWYCH ZAGRANICĄ.

Na życzenie Ministerstwa Robót Publicznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wszystkim podległym Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędom zagranicznym nadsyłać co najmniej raz do roku informacje, czy obywatelom polskim nie są czynione trudności przy dopuszczaniu do egzaminów na kierowców samochodowych, a, niezależnie od tego, poleca zawiadamiać o każdym poszczególnym wypadku niedopuszczenia obywatela polskiego do egzaminu na kierowcę oraz wogóle stawiania mu przeszkód do zajmowania się szoferstwem.

Za Ministra
(—) *J. Gorzechowski*
Naczelnik Wydziału
w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa. dn. 21/VIII.1925 r.

102.

K.III.c.5961/25.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE POBIERANIA OPŁAT WIZOWYCH OD OBYWATELI JUGOSŁOWIAŃSKICH I FIŃSKICH.

Powołując się na Okólnik № 151 z dn. 10 października 1924 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na zasadzie wzajemności należy pobierać następujące opłaty wizowe.

	a. za wizę wjazdową powrotną	b. za wizę wielokrotną
od obywateli jugosłowiańskich	frs. zł. 10.—	frs. zł. 20.—
„ „ fińskich	„ „ 10.65	(jak w komunikacie Dz. Urz. M. S. Z. № 5, poz. 61).

	c. za wizę tranzytową w jednym kiernnku	d. za wizę tranzytową powrotną
od obywateli jugosłowiańskich	frs. zł. 1.—	frs. zł. 2.—
„ „ fińskich	(jak w komunikacie Dz. Urz. M. S. Z. № 5, poz. 61).	(jak w komunikacie Dz. Urz. M. S. Z. № 5, poz. 61).

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału

w z. Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 28/VIII. 1925 r.

103.

O.I.Org.10874, 10926, 11039, 11096.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Konsulat Rz. P. w Marsylji przeniósł swe biura do nowego lokalu, pod adresem: 6, Place Saint-Ferréol.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, iż Magistrat miasta Bukaresztu zmienił numer domu, który zajmuje Konsulat Rz. P. w Bukareszcie, z № 57 na № 47. Adres Konsulatu brzmi obecnie, jak następuje: Str. Popa Tatu 47.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż biura Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago zostały przeniesione do budynku „America Fore“, 844, Rush Street.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Poselstwo Rz. P. w Sofji przeniosło swe biura do nowego lokalu, przy ul. Patrjarch Eftimi, 35.

104.

O.I.6617/25.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU LIPCU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Cynarski Jan — Radcą ministerjalnym w VI st. sł., z dniem 1 lipca 1925 r.

Łazarski Otmar — Radca ministerjalny w VI st. sł. — Sekretarzem legacyjnym I klasy w VI st. sł. i przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Wiedniu, z dniem 15 czerwca 1925 r.

Ziętkiewicz Ignacy — Tytularny Wicekonsul — Wicekonsulem II klasy w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1925 r.

Bagiński Bronisław — Referent w VIII st. sł. na służbie prowizorycznej— Referendarzem w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1925 r.

Kaplita Eugenjusz — pracownik kontraktowy w biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Sekretarzem Konsularnym I klasy w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Monachjum, z dniem 1 lipca 1925 r.

Rolski Juljan — urzędnik VIII st. sł. w M. S. Z. — Księgowym w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1925 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Tułasiewicz Edward — Sekretarz Konsularny I klasy w M. S. Z. do Konsulatu Rz. P. w Essen, z dniem 1 lipca 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M.S.Z.:

Fionkiewicz Tomasz — na służbę prowizoryczną w VIII st. sł., z dniem 1 maja 1925 r.

ZWOLNIENI:

Smólski Jan — urzędnik VII st. sł. w M. S. Z., z dniem 10 lipca 1925 r.

O. I. 6619/25.

105.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU SIERPNIU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

REAKTYWOWANI:

Dąbrowski Junosza Alfred — reaktywowany w charakterze Referendarza w VII stopniu służbowym, z dniem 1 sierpnia 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.:

Czosnowski Leon — na służbę przygotowawczą w X st. sł., z dniem 1 sierpnia 1925 r.

Skołyszewski Zdzisław — na służbę prowizoryczną w charakterze Adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. (z pozostawieniem w Poselstwie Rz. P. w Moskwie), z dniem 1 sierpnia 1925 r.

Dr. Wehr Witold — na służbę przygotowawczą w M. S. Z. w X stopniu służbowym, z dniem 1 sierpnia 1925 r.

Wojciechowska Jadwiga — na służbę prowizoryczną w X stopniu służbowym w charakterze Rejestratorki (z pozostawieniem w Poselstwie Rz. P. w Moskwie), z dniem 1 sierpnia 1925 r.

Żórawska Marja — na służbę prowizoryczną w charakterze Rejestratorki w X st. sł. (z pozostawieniem w Moskwie), z dniem 1 sierpnia 1925 r.

ZWOLNIENI:

Ajdukiewicz Juljan — Sekretarz konsularny w VIII st. sł. w M. S. Z., z dniem 30 sierpnia 1925 r.

Janiszowski Bronisław — ze stanowiska Attaché honorowego w M. S. Z.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.